

A tanács megszorítja a kiküldetéseket, redukálja a napidijakat, de a fuvarköltiségekhez még nem nyul hozzá.

(A Délmagyarország munkatársától.) A város tanácsa csak kibőjtölte a napidijakat és a fuvarköltiségek redukálásának problémájával a polgármester nyári szabadságát. Hetekkel ezelőtt, amikor a pénzügyi bizottság által kiküldött albizottság befejezte munkáját és tapasztalatairól, javaslatairól jelentést tett a tanácsnak, a tanács észrevétel nélkül levette a kérdést a napirendről, pedig már-már úgy volt, hogy sor kerül a tárgyalására. Jöttek közbe fontosabb és kevésbé fontos ügyek, a hármask bizottság javaslatairól mindenki megelégedett, végre most, a hétfői tanácsülésen dr. Pálffy József tanácsnok a bizottság jelentését szinte meglepetésszerűen előterjesztette. Előbb részlete ea ismerle az előzényeket, elmondotta, hogy a pénzügyi bizottság a jövő évi költségvetéstervezet tárgyalása alkalmával kifogásolta a napidijak és fuvarköltiségek címén felvett összeg nagyságát és kiküldött két bizottsági tagot, Back Bernátot és Bokor Adolfot a kérdésre vonatkozó számadások felülvizsgálására, hátha kínálkozik valami mód a költségvetéstervezetbe beállított túl magas összeg csökkentésére.

Pálffy tanácsnok ezután felolvasta a bizottság jelentését, amelynek lényege — mint ismeretes — az, hogy

ugy a napidijakat, mint a fuvarköltiségeket lehet, sőt kell is csökkenteni, mert ezen a téren erős túlzások történtek a múltban.

Javasolta a bizottság, hogy a város csak olyan alkalmakkor képviseltesse magát, amikor az feltétlenül szükséges, de akkor is legfeljebb egy-egy kiküldött tisztviselővel. Javasolta, hogy a város területén végzett szolgálatok után ne fizessen külön kiküldetési napidijakat, legfeljebb ételmezési költség címén adjon minimális megtérítést a tisztviselőknek, ha a kiküldetés bizonyos minimális időnél tovább tart, de gondoskodjon a tanács arról is, hogy a kiküldetéseket a jövőben indokolatlanul ne huzzák el a tisztviselők. A fuvarköltiségek csökkentése érdekében pedig az volt a bizottság javaslatának lényege, hogy a város a meglévő hat személyautó közül csak kettőt tartson meg, a többit értékesítse.

A kényes kérdés fölött természetesen hosszabb vita fejlődött ki, amelynek eredményeképpen kimondotta a tanács, hogy

a kiküldetéseket megszorítja,

felhívja a hivatalvezetőket, hogy csakis a legszükségesebb esetekben tegyenek előterjesztést a tisztviselők kiküldetésére és

személyes felelősség mellett ellenőrzék azt, hogy a kiküldött tisztviselők ne huzzák el a kiküldetés idejét.

Kimondotta a tanács, hogy a kiküldött tisztviselő a törvényes napidijon kívül külön ételmezési pótlékot nem kap.

A fuvarköltiségek redukálása érdekében a tanács a bizottságnak az autók eladására vonatkozó javaslatát nem fogadta el, mert a hat autó közül egyre a polgármesternek, egyre a város tanácsának van állandóan szüksége, a többi négy pedig a közigazgatási életben állandóan szükséges.

Kimondotta a tanács azonban, hogy városi fogatot csak városi célra szabad a jövőben használni és ingyen autót, kocsit senki sem kaphat.

*

A kiküldetések és fuvarköltiségek ügyében

egyébként Back Bernát és Bokor Adolf munkájának elismerésére dr. Fajka Lajos törvényhatósági bizottsági tag a következő indítványt terjesztette be a szeptemberi közgyűlésre:

„Szeged szab. kir. város pénzügyi bizottsága az 1928. évi városi költségelőirányzata

„A pisztolyokat csak puskaporral töltöttem meg, golyó nem is volt benne“, — vallotta a párbajsegéd.

„Az volt a fő, hogy a pisztoly nagyot pukkanjon“.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az elmúlt év október havában Szentesen pisztoly-párbajt vívott Járasi Sándor és Székely Sándor, két ismert kereskedő. A párbajra kölcsönös ütlegetés adott okot. Megütötték egymást, majd névjegyet cseréltek, megnevezték segédeiket és ezzel megindult a lovagias eljárás ismert útja, úgy, ahogy az a kodexben írva van. A lovagias ügyet jegyzőkönyvekkel nem lehetett elintézni. A kodex fegyveres elégtételt követelt. Először kardról volt szó és ha nem lesz sebesülés, akkor pisztoly. A kardról később azonban lemondtak. Szentesen ugyanis nem találtak megfelelő kardokat. Maradt a pisztoly nagyon szigorú feltételekkel.

A Tisza partján 1926 októberének egyik dércsipe reggelén megvívott párbaj alkalmával azonban a felek nem sebesültek meg. A krónika hallgat ugyan arról, hogy az engesztelhetetlen felek hány lövést adtak le egymásra, de tény az, hogy a segédek már-már belefáradtak a pisztolyok gyakori töltögetésébe. Az izgalmas párbaj után a felek nem békültek ki.

Délelőtt azután egész Szentes a párbajról beszélt. A felizgatott fantázia vérről regélt, amire azonban a felek azzal cáfoltak rá, hogy sértetlenségüket bizonyítva, elsetáltak a déli korzón. A pisztolypárbaj hősei ellen pedig bünvádi eljárás indult meg. A szentesi járásbíró a két ellenfelet és a két segédet elítélte, akik közül azonban Wellisch István felebbezést jelentett be a járásbíró által kiszabott egynapi fogházbüntetés ellen.

Az érdekes ügyet hétfőn délelőtt tárgyalta

tárgyalása folyamán a lehelő megtakarítások stb. eszközlése és tüzetesebb felülvizsgálata érdekében begavári Back Bernát és Bokor Adolf bizottsági tag urakat delegálta. Tisztelettel indítványozom, hogy nevezett uraknak járadalmat nem ismerő, alapos, körültekintő és Szeged város közönségének érdekeit megalkuvást nem ismerően szem előtt tartó jól és igazsággal végzett közismert takarékosági működésükért szavazzon Szeged szab. kir. város th. közgyűlése jegyzőkönyvi köszönetet.

a szegedi törvényszék Hábermann-tanácsa. A tárgyaláson az elítélt párbajsegéd nem jelent meg, a járásbíró előtt tett vallomását dr. Berze Árpád törvényszéki bíró ismertette.

A párbajsegéd vallomásából kitűnt, hogy a felek mindenáron karddal is meg akartak verekedni és csak Wellisch erőlyes és határozott kívánságára maradtak meg a pisztoly mellett. A járásbíró előtt bevallotta még Wellisch, hogy a felek a pisztolypárbaj alkalmával meg sem sebesülhettek volna, mert a pisztolyokat csak puskaporral töltötte meg, golyó nem is volt benne.

— Az volt a fő, hogy a pisztoly nagyot pukkanjon — olvasta a párbajsegéd vallomásából dr. Berze bíró.

A felebbviteli tárgyaláson általános derű kísérte a párbajsegéd vallomását. Maguk a bírák sem állták ki mosoly nélkül. Elmondotta még vallomásában a párbajsegéd, hogy a rendőrség előtt tett vallomásában azért nem mondotta el manipulációját a párbajpisztolyokkal, mert félt, hogy a párbaj komikuma kitudódik és ebből szégyen háramlott volna a felekre. A pisztolyok különben még golyóval töltve is alkalmatlanok voltak emberi élet kioltására, aminek bizonyítására tanukat is jelentett be.

A bíróság hosszas tanácskozás után kihirdette ítéletét, amellyel a járásbíró ítéletét megsemmisítette. A törvényszék új tárgyalás megtartására utasította a járásbíró és tanukihallgatásokat rendelt el annak tisztázására, hogy Wellisch István a párbaj előtt felszólította-e békülésre a feleket és hogy igaz-e a pisztollyal történt manipuláció.

A munkaadók főbb nagyobb asztalosüzemből kizárták az asztalosmunkásokat.

Egyelőre nincs közeledés a munkások és munkaadók között.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország vasárnapi száma beszámolt arról a bérmozgalomról, amelyet az asztalosmunkások indítottak. A tárgyalások befejezetlenül maradtak és szombaton reggel négy üzemben nyolcvan asztalosmunkás sztrájkba lépett. A munkaadók szövetsége hétfőn azzal felelt, hogy több nagyobb üzemben leálltatta a munkát és addig nem is hajlandó megengedni a munka folytatását, amíg a sztrájkoló munkások abba nem hagyják a sztrájkot.

A munkásság azonban ugylátszik nem osztja a munkaadók álláspontját, mert a felek ezidő szerint meglehetősen mereven állanak szemben egymással.

A munkásság nevében

egyébként Lajer Dezső ma a következő levelet intézte a munkaadók szövetségéhez:

A Szegedi Munkaadók Szövetsége
tekintetes Elnökségének.

Szeged.

Ma vett 112. sz. b. levelük tartalmát közltem az érdekelt asztalosmunkásokkal. Álláspontjuk az, hogy mindaddig nem hajlandók a munkát felvenni, míg a megegyezés létre nem jön.

Ezt az állásfoglalásukat azzal okolják meg, hogy nem kívánják a kizárás visszavonását sem, de azt sem tehetik az eredmény ismerete nélkül, hogy a munkát felvegyék.

Azt hiszem, hogy mindkét fél érdeke a hatámi kérdés kikapcsolása és a megegyezés mielőbbi létrehozása. Ezért az volna a javaslatom, hogy a tárgyalóbizottság még ma este ülne össze és igyekezne az ellentéteket megszüntetni.

Különösen indokoltá teszi az, hogy a mai napra jelzett kizárás nem járt sikerrel, amennyiben a kizárást végrehajtó üzemek egyrésze a munkások egy részét bentartották, míg más üzemek a kizárást kimondó határozatot tudomásul sem vették.

Szeged, 1927 szeptember 19.

Kiváló tisztelettel

Lajer Dezső
titkár s. k.

A munkaadók szövetsége

hétfőn délután Gábor György elnökle alatt hosszasan foglalkozott az asztalosmunkások bérmozgalmával és a késő esti órákban a következő kommunikét adta ki:

A munkaadók szövetsége a munkásságnak eredetileg előterjesztett kívánságait a megkezdett tárgyalások során ugyszólván száz százaléig honorálta. Honorálta akkor, amikor a minimális munkabérek megállapítását elfogadta és pedig a munkásság által felállított 40 filléres alapon, amely szerint most 35, jövő év februárjától 40 fillér lett volna a minimális asztalos órabér. A többi kategóriákra vonat-

Keck Lajos
modern szabóságát
Kölcsey ucca 4. sz. alá
helyezte át.